

Otkrivenje 13

1) Ja stadoh na pesku morskom; i videh zver gde izlazi iz mora, koja imaše sedam glava, i rogova deset, i na rogovima njenim deset kruna, a na glavama njenim imena hulna. 2) I zver koju videh beše kao ris, i noge joj kao u medveda, i usta njena kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i presto svoj, i oblast veliku. 3) I videh jednu od glava njenih kao ranjenu na smrt, i rana smrti njene izleči se. I čudi se sva zemlja iza zveri, i pokloniše se zmiji, koja dade oblast zveri.

4) I pokloniše se zveri govoreći: Ko je kao zver? I ko može ratovati s njom?

5) I dana joj biše usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana joj bi oblast da čini četrdeset i dva meseca. 6) I otvori usta svoja za huljenje na Boga, da huli na ime Njegovo, i na kuću Njegovu, i na one koji žive na nebu. 7) I dano joj bi da se bije sa svetima, i da ih pobedi; i dana joj bi oblast nad svakim kolenom i narodom i jezikom i plemenom.

8) I pokloniše joj se svi koji žive na zemlji kojima imena nisu zapisana u životnoj knjizi Jagnjeta, koje je zaklano od postanja sveta. 9) Ako ko ima uho neka čuje. 10) Ko u ropstvo vodi, biće u ropstvo odveden; ko nožem ubije valja da on nožem bude ubijen. Ovde je trpljenje i vera svetih. 11) I videh drugu zver gde izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao u jagnjeta; i govoraše kao aždaha.

12) I svu vlast prve zveri činjaše pred njom; i učini da zemlja i koji žive na njoj pokloni se prvoj zveri kojoj se isceli rana smrtna. 13) I učini čudesa velika, i učini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima. 14) I vara one koji žive na zemlji znacima, koji joj biše dani da čini pred zveri, govoreci onima što žive na zemlji da načine ikonu zveri koja imade ranu smrtnu i osta živa.

15) I bi joj dano da dade duh ikoni zverinoj, da progovori ikona zverina, i da učini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zverinoj. 16) I učini sve, male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, te im dade žig na desnoj ruci njihovoj ili na čelima njihovim, 17) Da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zveri, ili broj imena njenog. 18) Ovde je mudrost. Ko ima um neka izračuna broj zveri: jer je broj čovekov i broj njen šest stotina i

šezdeset i šest.

U 12: 17 obesna aždaja ratuje protiv semena Nebeskog Jerusalima; bori se protiv 'ostalog' broja koji je još u svetu – na zemlji – napada na 'tvorce' Očinskih zapovesti i verne svedoke Hristove (Rimljanima 2: 13 i Jakovljeva 1: 22-25). Razgledanje ovog poglavlja otkriva neka lukavstva i zlobu našeg Neprijatelja koji je pobeđen samo u našem Gospodu na blagoslov svima koji žive i napreduju veri i poznanju Sina Božijeg. Njemu pripada naše srce i um, duša i telo; On je Spas.

1) Ja stadoh na pesku morskom; i videh zver gde izlazi iz mora, koja imaše sedam glava, i rogova deset, i na rogovima njenim deset kruna, a na glavama njenim imena hulna. U Stvaranju 22 praotac Avraam odazvao se Božijem pozivu i, po milosti Boga pobedio u velikom ispitu, kakav ispit ni jedan čovek – otac – ne bi mogao ostvariti sam u svom razumu i snazi. Kroz prinos Isaka na Gospodnjem olatru, Bog je pripremao Avraama za obećanje jedinstvenog blagoslova.

Naš Bog će umnožiti Seme vernoga da se ne može izbrojati – kao pesak pokraj mora. U Isusu (s N) 11: 1-4 neprijateljska voska je takođe kao pesak na obali i još opasno naoružana. Silni Bog Izrailja uništio je neprijatelje i dao pobedu Ostatku. U Sudijama 7 naš Gospod vodi Gedeona protiv neprijatelja Ostatka. U 12. stihu protivnici su mnogobrojni kao pesak obale. Želja našeg Nebeskog Oca opet se ostvari: Njegovom Ostatku On poklanja slavnu pobedu: Svoju, Božiju pobedu.

U 1. Samuilovoj 13: 15 opet je neprijatelj brojan i naoružan opasnijim naoružanjem. Božija prividna manjina krunisana je pobedom i tada. U 2. Samuilovoj 17: 11 pobunjenici su bili kao pesak pored mora a ipak su strašno poraženi carskom vojskom. U Jeremiji 5: 22 smo ozbiljno posavetovani da poštujemo našeg Svemogućeg Boga verom i punim poverenjem. ON je Jedini Koji ograničava silne talase bespomoćnim peskom. Velika je mudrost, moć i dobrota Boga našeg Spasitelja.

U Jeremiji 33: 6-22 naš Bog vraća porobljeni narod svoj i obnavlja Svoju blagodat svom pokajničkom narodu da ih učini mnoštvom kao pesak na obali; i sve to ON čini samo po Svojoj blagodati. U Osiji 1: 9-11 čitamo o

propasti nepokornih Bogu i o obilnoj blagodati Božijoj prema svima koji se odvrte od svojih prestupa i obrate se našem milostivom Bogu Koji oprašta. U Rimljanima 9: 26 i nadalje, pisac obrazlaže ovo proroštvo i u 33. stihu zaključuje: Hristovi učenici neće se osramotiti. Čitamo u *Isaiji 55: 11: Tako će biti reč moja kad izađe iz mojih usta: neće se vratiti k meni prazna, nego će učiniti šta mi je drago, i srećno će svršiti na šta je pošaljem.*

U ovom prikazu Jovan se nalazi na peščanoj obali – iznad mora; on ne pripada moru i zemlji. On je među blagoslovenima, jedan koji prati i prima otkrivenje sa stanovišta iskupljenih i prenosi nam otkrivenje, razumevanje i odgovarajuću primenu. Jovan je od Avraamovog Semena blagoslovenog u Hristu i umnoženog kao pesak pokraj mora.

Jedno čudovište podiže se iz mora. *Isaija* javlja u 8: 7-8: *Gospod će navesti na njih vodu iz reke silnu i veliku, cara asirskog i svu slavu njegovu, te će izaći iz svih potoka svojih, i teći će povrh svih bregova svojih, I navaliće preko Jude, plaviće i razlivaće se i doći do grla, i krila će joj se raširiti preko svekolike zemlje tvoje, Emanuilo!* U 57: 20: *Bezbožnici su kao more uskolebano, koje se ne može umiriti i voda njegova izmeće nečistoću i blato.*

U *Psalmu 74: 13* *Gospod silom svojom raskida more, i satire glave vodenim nakazama...* Kao svi iskupljeni u Hristu, Jovan stoji na toj međi između mora i zemlje; on posmatra čudovište koje izlazi iz mora. U poglavlju 12: 3-4 aždaja preti da proždere očekivano novorođenče. Da li je ovde sam đavo ili jedno stvorenje sotonskih osobina, nije značajno pitanje. Ovde, u 13: 1 vidi se čudovište sa zbirkom razorne zlobe nečastivoga: sedam glava i deset rogova; verna slika đavola.

Takve zle sile tame su pokrenute i nošene zlim težnjama da budu đavolske do najveće mere. More je uznemireno čovečanstvo a ova zver je nastala uticajem aždaje. Ljudske mase nošene sotonskim strastima i obmanama obrazuju uređenja tiranije, okrutne zloupotrebe i ropstva. Vladari i upravitelji svesni su svoje nepravde i bore se da osiguraju svoju vlast klasnim podelama, silnom vojskom, policijom i podrškom veronauke koja utvrđuje vlast nepravde i bezbožnosti.

Podčinjeni i potlačeni žive u uslovima domaćih životinja ili još više

obespravljeni i bez nade sticanja slobode. Aždaja u 12: 3 ima sedam krunisanih glava i deset rogova. Ova zver – u 13. glavi – takođe ima sedam glava i deset rogova, ali krune su na rogovima. Glave nose hulna imena. Jedna vrsta hule je u pripisivanju Božijeg Veličanstva ma kojem stvorenju (Luka 5: 21); druga vrsta hule je u preziru i uvredama Božije moći i svetosti (Luka 22: 65). 7 glava i hulna imena su strasti đavola.

Sotona upotrebljava svih sedam glava i sva hulna imena da vređa Boga na svaki mogući način đavolskim nadimanjem. Zver nasilno zahteva potpunu vlast nad telom i dušom podčinjenih. Jevanđelje uči vrhovnu vlast Jednog Boga i Jedinog Spasitelja. Ova Istina je oštar trn u živo meso 'neograničenoj' vlasni zveri. Đavolsko zverstvo „proizvodi“ trajnu tiraniju bezbožnosti. Zverska vladavina je mešavina mnogih vrsta zlostavljanja i ozakonjenih bezakonja: „Sve za svoju prevlast“.

2) I zver koju videh beše kao ris, i noge joj kao u medveda, i usta njena kao usta lavova, i dade joj zmija silu svoju, i presto svoj, i oblast veliku. Nije jasno da li sve glave imaju lavovske čeljusti; ipak je jasno da je zver zlo čudovište. Cela pojava zveri predstavlja oblast vladavine koja sama sebe osuđuje na večnu propast. Ris ili leopard je hitar proždrljivac a medved je divljački borac. Lavovske čeljusti su vratolomne. Sve zveri u Danilu 7 bi mogle sačinjavati ovu jednu zver u 13: 1-2.

Ljudska društvena urđenja tiranije, klasnih podela, podjarmljivanja i ropstva prožeta su sotonskim namerama. Imperije, opisane u Svetom Pismu i, postojeće u sadašnjosti, manje ili više služe se osobinama ovog čudovišta. Aždaja daje zveri đavolsku snagu, presto Sotonin i vlast ogromne bezbožnosti i pokvarenosti. Nečastivi vlada takvim uređenjima, ali naš Bog mu postavlja ograničenja u prostranstvu, vremenu i moći. Bog Svoje čuva kraj prestola ili, izvan zlog dodira zveri.

3) Videh jednu od glava njenih kao ranjenu na smrt, i rana smrti njene izleči se. I čudi se sva zemlja iza zveri, i pokloniše se zmiji, koja dade oblast zveri. Posle strašnog poraza u Crvenom Moru (Izlazak 21: 31), Egipat je ostao imperija dugo vremena. Posle uništenja asirske vojske (2. o Carevima 19: 30) carevina je postojala još jedno vreme. Jevanđeljem su svi idoli uništeni. Sotona uvek zavodi svoje roblje da izmišljaju lažno jevanđelje i idole da

nazivaju imenima vernih učenika.

Zli duh pokušava slične promene u iskustvu svih učenika. U Luci 11: 24-26 đavo zarobljava svoju nekadašnju žrtvu u ropstvo mnogo groznije od prvog. Uticaj aždaje očigledan je u svetu oko nas. Neki narodi ponekad su uzbuđeni a nekad preplašeni lažnim silama tame. Naša Zajednica sa našim Gospodom značajnija je od svega što će Neprijatelj ikad učiniti. Naš pobeđeni Protivnik nemože izbeći ograničenja nametnuta mu od našeg Gospoda. Najposle sile zla padaju pred Njim.

U strašnim i pravednim osudama nepogrešivog Sudije, svi neprijatelji odaju čast Bogu – svojom propašću i ispaštanjem. Svi verni Hrišćani na zemlji veruju svom Spasitelju i revnuju za Njega do kraja svog putovanja i svedočanstva; u Hristu, ti su pobeđnici sa Njim u svetu i slavljenici oko Njegovog prestola na visini. Njine utehe ovde i radosti tamo, neopisive su.

4) I pokloniše se zveri govoreći: Ko je kao zver? I ko može ratovati s njom? Svet u tami obožava aždaju koja stvara i održava zversku vlast. Grešnici se klanjaju tiraniji koja im izgleda nenadmašna i neoboriva. Plod đavolske obmane pokazan je u Stvaranju 6 – 11: ta poglavlja uključuju smrtnu ranu jedne glave sedmoglave aždaje koja preživi smrtnu ranu i oporavi se da nastavi svoja zla.

Božija blagodat Noju, potop propasti sveta zločinaca, novi početak i razvoj novog sveta - to je smrtna rana na jednoj glavi između sedam glava aždaje. Nojeva nepažnja u piću i Hamov greh potvrđuju da je đavo živ i spreman na svako zlo: taj zlikovac se oporavlja. Zidanje kule ljudske nadmenosti otkriva obnovljen uticaj zlog duha. Pozivom Avramu otkriva se Božija blagodat koja stvara veru, predanost i odanost posvedočene delima i življenjem.

U 13: 4 grešno idolopokloničko obožavanje aždaje i njenih prevarnih izuma nije obožavanje najvišeg poštovanja i najdublje zahvalnosti. Grešnici se poklanjaju i priklanjaju u strahu da ispune prazninu svoje duše zbunjujućom vrevom laži i greha. Zaslepljeni grehom i izgledima na ljudsku slavu, grešnici ne žele da traže i prime blagodat našeg Oca u Hristu - Spasitelju.

Telesan čovek strada u đavolskim pokvarenostima ali strahuje od napuštanja države zla i smrti pa se ne usuđuje da potraži utočište u Gradu

Spasenja gde se nalazi Otkup Žrtvom Jagnjeta Božijeg i izbavljenje u Hristu, našem Gradu Mira. Bez volje i sposobnosti da vidi moć spasenja duše u našem Caru Emanuilu, telesan čovek veruje sotonine laži da mora ostati u grehu i tegobama grešnog jarma. Bekstvo iz greha pokazuje da u grešniku pobeđuje blagodat Oca kroz Sina.

5) Zveri biše dana usta koja govore velike stvari i huljenja, i dana joj bi oblast da čini četrdeset i dva meseca. Ko daje toj okrutnoj grozoti velika usta da uveličava svoje odvratno bogohuljenje? Mi, telesna, grešna i puna straha Adamova deca, mi to činimo. Kad živimo u Hristu oslobođeni vlasti greha, Jagnje je Pobednik u nama i kroz nas a naduti Neprijatelj je pobeđen kao veliki dečiji balon – bocnut oštrom iglom. Samo blagodat našeg Oca u Hristu izbavlja nas od sumnji i straha.

Jedino Duh našeg Spasitelja i Gospoda daje nam snagu nasuprot velikom Buntovniku i njegovim zlobama; da se borimo za vernost i odanost Vernom Sinu Božijem. Taj hulnik se nastavlja četrdeset i dva meseca – tri i po godine. Zanimljiva je podudarnost brojeva: put Izrailja iz egipatskog ropstva u Zemlju Obećanu obavljen je u četrdeset i dva dela – sastavljena ujedno logorovanjem između svaka dva pokreta. Od krštenja u Jordanu do vaskrsenja Hristovog, tri i po godine su prošle.

U 12: 14 Žena je hranjena Jevanđeljem tri i po vremena. Dok naš Gospod ne proglasi kraj grehu i zlodelima u poslednjem sudu, čudovišna zver nastavlja svoje bezbože hule na našeg Nebeskog Oca i Njegovog Jedinorodnog Sina. Dokle god je na zemlji Ostatak spasen blagodaću, mi potrebujemo Hleb Života kojim nas hrani Duh Hrista, našeg Spasitelja. Ako smo zajedno u stotinama ili u hiljadama, ako smo samo nas dva ili tri, čak i ako je jedan sam, naš Gospod je sa svima Svojima.

Kad se saberemo u Hristovo Ime, ON je u našoj sredini, u našem srcu i u našem svakodnevnom življenju. On je naš Hleb Života, naše Vrelo Vode Žive, jer mi smo duše koje je ON iskupio i poslao da budemo živi svedoci: videlo svetlu i so zemlji.

6) (Zver) otvori usta svoja za huljenje na Boga, da huli na ime Njegovo, i na kuću Njegovu, i na one koji žive na nebu. Lavovskim čeljustima Zlotvor

ispaljuje hule protiv Boga, Njegovog Imena, Njegove Svetinje i protiv Njegovih Nebeskih državljana. Svaka zverska vlast, lažnim prijateljstvom ili otvorenom zlobom suproti se Bogu, protivljenjem svima i svemu u Zavetu Isusa. Iako podnosimo progonstva, u Hristu mi smo sačuvani u sigurnosti.

Na Svetinju i na osvećene Protivnik huli promenljivo. Đavo poriče Božiju vlast, moć i blagodat. On pripisuje sebi – jadnom palom, očajnom stvorenju i drugim stvorenjima – Božiju svetost i moć. Sotona lično pokazuje se osnivač i izumitelj zlobe i pokvarenosti u razgovoru sa Evom u Edemskom vrtu (Stvaranje 3: 4-5). U Izlasku 5: 2 Faraon, vladar Egipta, postavlja se na sličan način prema Božijem pozivu Izrailja.

U Danilu 3: 14-20 Navuhodonosor se gnjevi i huli na Boga iako je ranije, u glavi 2: 47 priznao Boga za Gospodara nad svima. U našim vremenima – 20. i 21. stoleću, neke takozvane nauke i naučnici hule na Boga a da i ne spominju otvoreno Njegovo Ime. Takozvana evolucija i slična učenja su u duhu aždaje poricanjem našeg Stvoritelja. Neka tumačenja Božijeg Otkrivenja su u hulnom duhu: strašno je i misliti da je Svemogući Otac i Sin činio promašaje i pretrpeo neuspehe.

Ali zagledajmo svaki u svoj život i 'duhovni hod' pred Bogom. Da li verujemo u ispravno razumevanje i primenu Jevanđelja? Da li smo uvereni da nas Gospod čuva i rukovodi, a kad se pojavi neka pretnja trpljenja za svedočanstvo Nauke Spasenja u Hristu, da li smo puni zabrinutosti? Da li moj stav pokazuje Neprijatelju da naš Svemogući Stvoritelj i Spasitelj za mene lično nije baš ni svemoguć ni nepogrešiv?

Da li moje ponašanje pokazuje svetu oko mene da su moje sumnje i strah glavni deo mog svedočanstva, a svo moje 'uobičajeno obožavanje i slavopoji' Bogu tek neka providna maska na licu? Lakše je primetiti nedoslednost u životu drugih nego u sebi. Prepoznavajmo zamke i spletke našeg Neprijatelja i budimo istrajni u molitvama za svoju odbranu nepokolebljivom verom i uzdanjem u svog Spasitelja i Gospoda. Jakov 4: 7 upućuje nas na pokornost Bogu i otpor đavolu da mora pobeći od nas. Svetlost Istine u Hristu uništava tamu i prevaru zla i Zloga.

Jagnje Božije je naš Gospod. Zver huli na Dom Božiji i na sve koji žive u

Njemu. Đavo napada na sve posvećeno Gospodu. Sotona uzvišuje svaku bezbožnost. Kad živimo pobožno, preziremo ponos i taštinu, kad smo odvojeni od sveta greha i tame, mi smo Grad na visini i naš Gospod je naša moćna odbrana (Matej 5: 14). U umovima grešnog čovečanstva đavo poriče i samo postojanje vojske nebeske; nikakvo čudo: on je izbačen iz gornjeg sveta.

On čini sve što može da zlostavlja nebeske državljane na zemlji. Kad smo u Hristu, ON podnosi sa nama i održava nas u sigurnoj pobedi Svetim Duhom. Hristos Isus je Gospod. Znamo da je đavo kao lav koji riče (1. Petrova 5: 8), ali on je naš pobeđeni neprijatelj (Jovan 14: 30 i 16: 33). Čuvajmo se da ne pomažemo Neprijatelju našim strahom i brigama. Da li je lako trpeti oduzetost nekih udova sedmicama ili mesecima, opstojati u nesvesnom stanju i najposle umreti?

Kad sledimo primer našeg Spasitelja, ako pretrpimo mučeničku smrt, prelaz u večnost je brži, a veličanstven je ulazak u slavu. Budimo budni u Hristovom Duhu. Naš Učitelj nam otkriva Jevanđeljem da telesno – bezverno gledanje prikazuje nam vrednosti obrnuto – ne kao što jesu u stvarnosti. Celo Sveto Pismo nas uči razumevanju stvarnih vrednosti u našem kratkom radu i borbi na zemlji, jer te vrednosti su sigurnije, veće i rastu do večnosti. Istina Božije Reči je nenadmašna.

7) Zveri bi dano da se bije sa svetima, i da ih pobedi; i dana joj bi oblast nad svakim kolenom i narodom i jezikom i plemenom. Kad smo mi u Hristu Gospodu, našem večnom Pobedniku, mi smo pobednici u Njemu. Ne možemo nositi bremena svojom snagom. Mi nismo vođe: mi smo sledbenici svog Vođe. ON nas uči: nebrinite; nebojte se (Matej 10: 25, 28, 31 i 28: 5). Avramovo nadanje je bilo nesigurno povremeno (Stvaranje 15: 2). Mojsije se nekad osetio obeshrabren (Brojevi 11: 15).

Ilija je bio umoran (1. O Carevima 19: 4). Ali, istrajno verni ne odvrte se od svoga Gospoda Boga niti se obrate ka bezvrednim idolima koje je Sotona stvorio u zamislama ljudskog uma zamračenog grehom. Kako može ta zver da pobedi svete? Neki odgovori na ovo pitanje su 2: 14-15 i 20-23; takođe 3: 1, 15-17. U 3: 1 anđeo sardske crkve ima ime živog - bez znaka života. Pokoravanje Neprijatelju je put propasti! Pregovor i pogodba sa đavolom su

smrtne zamke.

U svakoj saradnji sa ocem laži, mi pretrpimo gubitke i poraz. Naš Gospod je Pobjednik! Sveti, koji žive u Hristu, nikad nisu poraženi. Zver ima svoju snagu u tami, ali gramzi za vlast nad svetima. Kad se vernici pogodbom i propustima uhvate u zamku đavola, oni tom Zlikovcu daju vlast nad čovečanstvom. Tako je strašno grešna i vredna osude naša namerna neposlušnost Ocu i Spasitelju. Neizmerno je vredna i spasonosna naša istrajna i svestrana odanost i vernost Isusu Hristu.

8-9) Svi, koji žive na zemlji kojima imena nisu zapisana u životnoj knjizi Jagnjeta, koje je zaklano od postanja sveta, pokloniše se zveri. Ako ko ima uho neka čuje. Svi ljudi zemaljskog razuma obožavaju zver. Njihova imena nisu u Knjizi Života koja je u vlasti i svojini Božijeg Jagnjeta; žrtvovanog od postanja sveta. Ovaj glas je divan duhovnom sluhu ali je nerazumljiv je grešnim ušima. Sećam se jedne učenice koja mi je pričala o zločinu ubistva njihovog kralja pre 2. svetskog rata.

Ona je morala isprekidano pričati jer se 'gušila' u suzama prevelikih osećanja. Tokom godina našeg poznanstva nikad nju nisam primetio da je makar uzdahnula kada bi bio razgovor o trpljenju našeg Spasitelja, mučenika u prastarim vekovima, u prvim decenijama Hrišćanstva ili dugogodišnjim kaznama zatvorom učenika – njenih savremenika. Taj kralj je nasledio i održao teško gonjenje iskrenih i vernih učenika i oslanjao se na 'Istočnu – Ortodoksnu crkvu' okrvavljenu zverstvima...

Naše državljanstvo je u Hristu, našem istinskom i večnom Caru. Sećajmo se Gospodnjeg odgovora Iliji u 1. O Carevima 19: 18. Ako nam đavo prikazuje 'ceo' svet na njegovoj strani, naš odgovor može biti: mi bismo radije bili u Lađi Vere i Spasenja u Hristu nego u svetu potopa greha i smrti. Kad verujemo našem Nebeskom Ocu i sledimo primer Sina u vernosti, mi znamo da su naša imena u Jagnjetovoj Knjizi Života. ON nam potvrđuje tu nepobitnu istinu u Luci 10: 20.

Budimo istrajni u molitvama našem Ocu za jasan sluh i razumevanje glasa Njegovog ljubljenog Sina, našeg Jedinog Spasa. Ako ne čujemo Njegove Reči glasno i jasno, mi smo suviše daleko od Izvora Života i Istine, a suviše blizu

svetu tame i pometnije. Poštujemo zemaljsku vlast i zakon radi našeg Gospoda i svedočanstva Jevanđelja; ali obožavamo samo svog Nebeskog Oca, Tvorca i Spasitelja. Naše svesrdno obožavanje Boga u svemu osigurava nas od svake sile Nečastivoga.

10) Ko u ropstvo vodi, biće u ropstvo odveden; ko nožem ubije valja da on nožem bude ubijen. Ovde je trpljenje i vera svetih. Krvnik je odgovoran i za krv svoje žrtve i za svoju sopstvenu krv. Sveti se drže vere u Hrista i u trpljenju. Naš Gospod uči u *Luci 6: 39 Može li slepac slepca voditi? Neće li oba pasti u jamu?* Ne može zavodnik sebe da održi na putu Istine i Spasenja u Hristu Gospodu našem dok zavodi svoje žrtve. Krvavi tirani su na putu propasti - u predvorju pakla.

Kad Hrišćani podnose progonstva, oni već nastavaju u predvorju večne slave. U *Luci 12: 4* i nadalje, naš Gospod Isus otkriva Istinu Jevanđelja. Zlostavljani učenici su bili neustrašivi jer je njihov žestoki boj privremen a pobjeda je osigurana u Hristu. Zli vladari imaju velik razlog za strah jer njihova osuda je strašna i večna, a prevrati i propasti često su iznenadni. Dva cara su bila potpuno nespremna za smrt: Valtasar u *Danilu 5: 30* i Irod u *Delima 12: 23*. Grozan je sud Zlotvoru Svetog Naroda.

Put Spasenja u Hristu često je napadnut trpljenjem, ali vodi u večnu slavu. Gosponja snaga pokazala se u uništenju bezdušne tiranije i stravičnom završetku vladajućih robova zveri. Vladari i svetske sile, zastrašujuće ostalom svetu, bivale su uklonjene nevidljivom silom Svemogućeg Tvorca i bez ratova i bez 'prirodnih' nepogoda poznatih čovečanstvu. Moćna i preteća uređenja, silne vojske i naoružanja propadali su i iz sadašnjosti zbrisani su u istoriju.

Nikakva ljudska sposobnost ni vojna sila, ništa ih nije moglo spasti od propasti. Svako protivljenje Božijoj Nauci i uredbama podložno je sudu Božijeg pravosuđa. Teško dušama koje preziru poziv Oca u Sinu. Blago svakom ko u punom poverenju poštuje i posluša Nauku našeg Iskupitelja. ON nikad ne odbacuje grešnika u iskrenom pokajanju. Ni jedan učenik Hristov nikada nije ostavljen: naš Spasitelj je uvek sa nama dok se mi držimo Njega.

U ovoj 13. glavi more u prvom stihu i zemlja u 11. stihu označavaju ceo grešni svet. U Isaiji 57: 20 Bezbožnici su kao more uskolebano, koje se ne može umiriti i voda njegova izmeće nečistoću i mulj. Nema mira bezbožnicima, veli Bog moj. 11 stih ostavlja utisak prikaza zemlje – naroda – u razdobljima između velikih razaranja, ratova i krvoprolića. U *Jevrejima 6: 8 Zemlja koja iznosi trnje i čičak, nepotrebna je i kletve blizu, koja se najposle sažee.*

Kako zagađena zemlja prirodno rađa trnje, tako grešni narodi obrazuju bezdušna uređenja dostojna Božije osude. U 4. i 8. stihu svi grešnici obožavaju Sotonu i društvena uređenja obrazovana zlim duhom i njegovim vladajućim robovima. Bure traju kraće ili duže vreme...; potom se stišaju. Najteža i nesnosna uređenja osećaju potrebu olakšanja jarma svojim podčinjenima blagovremenim promenama.

Koja vlast nema protivnike za opravdanje svojih neuspeha i promašaja, mora da menja makar svoj izgled. Potpuno obespravljene i beznadežne mase naroda postaju preteća eksplozija i pretnja vlastima i vladaru. Neke prividne, ili površne promene su korišćene da zavedu i primoraju neupućeno roblje u što dužu potčinjenost zloupotrebama vlasti.

11) Videh drugu zver gde izlazi iz zemlje, i imaše dva roga kao u jagnjeta; i govoraše kao aždaha. Novo uređenje je opet zversko jer je izum istog Zlotvora ljudskih duša; istog Pronalazača teških zabluda. Nova zver vlada novim izgledom – pojavom. Dva roga ističu lažni izgled jagnjeta a delovanje i nauka, smer i svrhu prethodne zveri: samo još jedan izum Zla. Dva roga pokazuju dvojako nasilje: nametnutu vlast nad telom i, nad dušom podjarmljenih.

Zver koristi kandže i čeljusti. Zverstvo okiva tiranijom svaku crtu ljudskog života i proglašava sebe potpunom vlašću i upravom nad potčinjenima u sadašnjosti i u 'zagrobnom životu'. U istoj nameri ova druga zver zlonamernom samovoljom menja celu Reč Božiju i proglašava sebe jedinom vrhovnom vlašću u vasioni. Zver osuđuje na smrt svakog ko svedoči istinito Jevanđelje. Proglas vrhovne vlasti Svemogućega ovo čudovište uzima kao svoj razlog za razjareno besnilo protiv svedoka Istine Spasenja.

12) Druga zver činjaše svu vlast prve zveri pred njom; i učini da zemlja i koji žive na njoj poklone se prvoj zveri kojoj se isceli rana smrtna. Druga zver ulaže sve svoje napore i sposobnosti da zadovolji aždaju, pa dodaje veliku obmanu i laž pripisivanjem božanstva i svetosti prvoj zveri. Uticajem, pretnjama i pritiskom druge zveri grešan svet se surva u propast idolopoklonstva prema prvoj zveri i pokretačkoj moći postojeće vlasti. Iza svega toga đavo se skriva; a Pismo ga otkriva.

Smrtno ranjena i isceljena glava prve zveri pokazuje se kao trajno znamenje obožavanja Sotone. Sposobnost Neprijatelja da se prikaže promenjen i obnovljen može se zapaziti među mnogim narodima i naraštajima kao i u takozvanoj „našoj“ zapadnoj „civilizaciji“. Kod ljudi je primetno osećanje težnje za ugodnosti tela i obilnog imanja izgubljenog gubitkom Edemskog vrta, kao neki neshvaćeni ostatak u duši grešnika; koji duh prevare ugušuje obećanjima grešnog zadovoljstva.

U dušama pravih učenika oseća se potreba neprestanog rasta i napretka u veri i poznanju Božijeg Sina a našeg Gospoda. Zli duhovi su u trajnoj zaveri da telesnim željama unazade naš potrebni napredak u potpunije jedinstvo sa našim Bogom i svestranije odvajanje od greha i grešnih sklonosti sveta u tami. Tokom celog svog dosadašnjeg putovanja osećam taj rat. Dugujemo beskrajnu zahvalnost svom Spasitelju za Njegove pobeđe u našim borbama. Razgledajmo revnost u Delima.

Neki Jevreji u 21: 20 brane svoj zakon koji je u mnogim pojedinostima bio grešna primena Božijeg Zakona. U 15: 10 vidi se tadašnji jevrejski zakon kao nesnosan jaram. Ti su Jevreji u svojoj najboljoj primeni svog zakona ispunjavali samo delove celog Zakona Božijeg predanog i protumačenog Mojsiju. I oni su žalili za boljim starim vremenima, a otimali su zemaljsko imanje (Matej 23: 14). Ne sumnjam da đavo na sličan način održava u ropstvu i sve neznabožce.

Ne dajmo se toj prevari. Kome Sotona zamagli pogled na pravi cilj i skrene mu težnju od odanosti Spasitelju ka zadovoljenju tela, taj postane lenj, besciljan i neplodan. Naš pravi i najpoželjniji način življenja je u revnosti za ugodnost našem Nebeskom Ocu, na blagoslov jedni drugima, u svedočanstvu pobožnosti prema svima i pozivom grešnika u Jevandjelje

Spasenja u Hristu u svakoj prilici. Gospodnji Duh nas vuče u napredak – ka Njegovoj slavi.

Đavo bi da nam veliča sjaj lažne slave greha i sveta (Luka 4: 5-6). Pratio sam neke hrišćanske zajednice i pojedine učenike: u teškim vremenima su revnovali u svojoj službi lepim svedočanstvom i pozivom na pokajanje. U vreme imovnog razvoja i bez progonstva, njihova revnost je izbledela. Sad oni međusobno spominju 'dobro nekadašnje vreme' a revnuju za svoje zemaljske namere. Bez razumevanja potrebe rasta u blagodati našeg Gospoda i bez želje za napredak, uzdanje u neki stepen pobožnosti je znak umiranja, smrti ili raspadanja.

2. Petrova 1: 1-8 potvrđuje nam Gospodnju blagodati u našem izbavljenju i tokom celog našeg putovanja, a u 9. stihu ukazuje nam na suprotnu krajnost. Nemarnošću i besciljnom bezposlenošću mi isceljujemo ili čak vaskrsavamo smrtno ranjenu aždaju, krvnika naših duša. U prvih 8 stihova Duh Hrista je Pobjednik u nama. U 9. stihu mi smo pobjeđeni Zlima.

Druga zver ne ističe odmah sebe kao vrhovno božanstvo i vrlo lukavo se služi lažnom pobožnošću da zarobi grešnike u obožavanju prve zveri: takozvanih svetaca i heroja od starine. Druga zver se ne pokaže odmah otvorenim despotizmom i pretnjama svima potčinjenima koji bi se usudili da ne obožavaju prvu zver. Druga zver se predstavlja kao veran rodoljub i revnostan obožavatelj svih izuma aždaje. U 15. i 16. stihu njena lukavstva utvrđuju njenu vlast nad njenim robljem greha.

Maska lažne pobožnosti sakriva pravo lice i prirodu krvničkog vladara nasilnog idolopoklonstva. U Galatima 1. i 2. i u Otkrivenju 2. i 3. primećujemo nazadno vraćanje na slabe i hrđave stihije (Galatima 4: 9). Istrajne molitve, razgledanje Reči Božije i revnost u službi našem Gospodaru Isusu izoštavaju naš duhovni vid da pratimo neprestane pobjeda našeg Večnog Pobjednika; da u nama raste radost očekivanja Njegove objave u slavi i triumfa večne slave Hrista nad Sotonom.

13) Druga zver čini čudesa velika, i učini da i oganj silazi s neba na zemlju pred ljudima. Grešnim idolopoklonicima obmane izgledaju kao čudesa. Neznabožačke praznoverice i grešne izmišljotine zavode priviđenjima

neobraćen razum. Istovremeno vođe i učitelji grešnog sveta nastoje da 'objasne' sva pa i najčudnija dela Božija i svedočanstva Svetog Pisma kao neku 'prirodnu pojavu' ili nepouzdanu maštu i predanja Hrišćanstva; da bi i nas izjednačili sa njima – neznabošcima.

Vrlo značajan poduhvat đavola je poricanje stvarnosti Božijeg postojanja; ako ne uspe da nas ubedi takvim lažima, pokušaće neke druge: Sin Božiji je zastarela praznoverica. Neki „previsoko obrazovani naučnici“ smatraju čudesima njihova 'nova' otkrića nekih Božijih dela koja su poznata pobožnima od kad svet postoji. Oni preuveličavaju svoja 'otkrića' a namerno poriču Tvorca i omalovažavaju Svedržitelja svega stvorenog. Slava Bogu za blagodat i razumevanje Jevanđelja.

14) Druga zver vara one koji žive na zemlji znacima, koji joj biše dani da čini pred zveri, govoreci onima što žive na zemlji da načine ikonu zveri koja imade ranu smrtnu i osta živa. Prevare i gadosti ljudskog uređenja napreduju i množe se. Sledeći stepen je stvaranje predmeta otvorenog besramnog idolopoklonstva. Opis prve zveri: smrtno ranjena i preživela, ponavlja se pred nama. Gospod je Jevanđeljem razorio idole naroda.

Sveštenici lažnih jevanđelja revnosno su služili svom bogu laži i mnoge svoje idole su nazvali imenima vernih Božijih proroka i Hristovih učenika. Svi istiniti svetci učili su protiv tog groznog sujeverja. Svi lažni sveci su bili grešnici a neki su bili i krvnici i gonitelji Gospodnjeg Stada. Takva bezakonja nisu ograničena na lažno hrišćanstvo. Svaka svetska sila još od vremena vavilonske kule u Stvaranju 11: 1-9, svaka verska sekta se bori za nadmoćnost, vlast i zloupotrebu podčinjenih.

Čak i jadni pojedinci kao Lameh u Stvaranju 4: 23 padali su u opasnu zamku kojom je Neprijatelj prvo oborio sebe a potom primamljuje sve bezumne grešnike koji gramze za vlast i moć. Jedna glava prve zveri, smrtno ranjena, preživi i oporavi se. Mnoge svetske sile i veronauke u vlasti uzdaju se u obnavljanje svojih uređenja promenama koje obećavaju zadovoljenje njihovim pripadnicima i podržavateljima i umirenje savesti nesigurnim pristalicama. Svaki ljudski uspeh je privremen. Samo naš Gospod Isus pobedio je Svojim trpljenjem i smrću i On Jedini vlada zavek.

15) Drugoj zveri bi dano da daje duh ikoni zverinoj, da progovori ikona zverina, i da učini da se pobiju koji se god ne poklone ikoni zverinoj. U 8. stihu su označeni obožavatelji prve zveri: svi ljudi čija imena nisu u Knjizi Života Božijeg Jagnjeta od stvaranja sveta.

Od vremena mučeničke smrti pravednog Avelja pa sve do objave Gospodnjeg poslednjeg suda, verni Božiji svedoci bili su i jesu danas i biće do kraja progonjeni; povremeno okrutnim nasiljem i krvoprolićem; često lukavim i privlačnim ali lažnim obećanjima; više puta pretvornim prijateljstvom, a ponekad čak i u iskrenom neznanju. Ikona zverina sposobna je da govori ljudskim grešnim željama ljudima koji su gluvi za Jevanđelje.

U Danilu 3. car je pripremio muziku i hor da nadahnu podanike i podčinjene da se klanjaju carskom kipu. Svedocima našeg Boga ta muzika nije bila nadahnuće nego odvratno idolopoklonstvo. Neke knjige i pokreti osnovani su vatrenom maštom čoveka. Prevareni vernici ljudskih struja bivaju poneti i raspaljeni predavanjima, knjigama, filmovima i podsticajima na zle želje.

Tokom istorije pojedini govornici rasplamteli su mase svojih nerazumnih i prevarenih sledbenika da se survaju u bezumna i bezbožna dela. Masovni zločini i krvoprolića u vreme društvenih oluja i preokreta dokazuju moć aždaje nad zaslepljenim grešnicima. Hrišćansko odbijanje obožavanja ikone, izgleda kao izdaja i bezbožnost u shvatanju idolopoklonika. Nemajući Gospodnjeg Duha, grešnici su lako raspaljeni zlim duhom u najgroznije namere i nedela.

Pravoverni u Hristu (zapečaćeni u 7: 2-3) vrlo su svesni svoje zavisnosti od Hleba Života i Izvora vode žive. Okrutna uređenja i vlasti zločinaca osećaju potrebu raspaljivanja zlih nagona i namera svojih podčinjenih da odvrate pažnju svog naroda od pokvarenosti vladajućih krugova i da pretnjama i strahom od vlasti spreče manje zločince da se pobune protiv vodećih zločinaca.

Namera zlog duha je što veća mržnja neobraćenih - protiv Hrišćana, da se niko nebi pokrenuo na Put Istine. U tami, krvničke vlasti osećaju da je zločinstvo protiv Hrišćana mogućnost duže trajnosti postojeće strahovlade.

16-17) Druga zver učini sve, male i velike, bogate i siromašne, slobodnjake i robove, te im dade žig na desnoj ruci njihovoj ili na čelima njihovim, da niko ne može ni kupiti ni prodati, osim ko ima žig, ili ime zveri, ili broj imena njenog. Druga zver besni u bezumlju. Niko u carstvu ne sme biti neopredeljen. Svako lice mora biti javno obeleženo; zapečaćeno. Narod mora da misli i deluje tačno kako zver zahteva. Ako bi neko i skrivao sumnje u svom mišljenju, ne sme ih izraziti.

Desnica svih žitelja smrti je zapečaćena za безусловnu pokornost aždaji, prvoj zveri i drugoj zveri: tri koraka u večnu propast. I najmanja primetna nepokornost bezdušno je kažnjena. Obesna aždaja žuri ka sopstvenoj osudi a naš Spasitelj ne okleva u izvršavanju Očinske volje. U nekim krajevima sveta u toku najtežeg progonstva, 17. stih je primenjen na dva ili više načina. Osnovne životne namirnice su pod strogom upravom vlasti da imovni i telesni opstanak zavisi od zverstva.

Opstanak verujućih izgleda nemoguć. U takvim vremenima naš Bog često iznenadi Svoje Poklonike: 1. O Carevima 19: 1-8 i Luka 9: 12-17 su dva - između mnogih svedočanstava. U svom ličnom (malom) iskustvu progonstva vere i ja sam uživao staranje Gospodnje ljubavi. Druge nemogućnosti kupoprodaje mogu biti duhovne, društvene i duševne. Uređenja pritiska, opasnosti i zloupotrebe su stalne pretnje lažnih optužbi, izdaje i zlostavljanja od strane vlasti i policije – svima.

Hrišćani brzo i lako mogu biti na nišanu gonitelja. Hristov Narod ne učestvuje u zabavnim gadostima kojima despoti drže roblje u jarmu. Utehe i radosti koje primamo od našeg Izbavitelja su izvan shvatanja grešnika. U vreme đavolske obesti udaljenost robova od oslobođenih u Hristu se povećava; a divna čudesa našeg Nebeskog Oca zablistaju u istoriji sveta. Verni mučenici preneti su u večnu slavu a neki ozloglašeni gonitelji otrgnuti su iz kandži aždaje (Dela 7. i 9.).

Dokle naš Gospod dopusti zveri da navrši meru svog bezakonja, okrutna zverstva se povećavaju. Žig na desnici je prvi; da osigura podčinjenost i pokoravanje. Drugi žig na čelu zaslepljuje razum nesrećnika da budu voljni podanici u vlasti greha. Treći stepen je broj zveri. Da li je moguće da je druga zver sada toliko nadmena da sebe uzdiže iznad aždaje? Druga zver je

ranije odavala najvišu čast prvoj – staroj – zveri i aždaji; sada, kao da zapada u izbezumljenost bezgranične moći zlobe.

Izgleda da je druga zver sva ispunjena beskrajnim „JA! JA! JA!“ Njeno poslednje uzdizanje sebe je njen broj 666. Možda ona zamišlja da je njen broj znamenje slavnog veličanstva, dokaz konačne pobede nad Višnjim; beskrajna moć živog Zla. Duh Hrista je Svedok suprotne Stvarnosti u Rimljanima 1: 21-23 ...Zaludeše u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo. Kad se građahu mudri, poludeše, I pretvoriše slavu večnog Boga u obličje smrtnog čoveka... i gadova. .

18) Ovde je mudrost. Ko ima um neka izračuna broj zveri: jer je broj čovekov i broj njen šest stotina i šezdeset i šest. Aždaja i zver postaju jednodušni: Razornik i ruševina se sjedinjavaju; to je broj spajanja propalog čovečanstva sa anđelima propasti. Usred tame, svetli Videlo! Usred bezumlja javlja nam se neuništiva Mudrost odozgo! Ko ima razum obasjan Jevanđeljem neka izračuna broj koji nam je ovde jasno i jednostavno zapisan. Verom u Istinu prepoznamo laž.

Ovaj broj ukazuje na ljudske težnje smućenog uma i srca u tami i grehu. *Jakov* nam otkriva u *3: 15: Nije ovo ona premudrost što silazi odozgo, nego zemaljska, ljudska, đavolska*. Taj broj označava uzvišavanje **sebe**; pokvarenost i obmanu **sebe**; osudu i propast **sebe**. Sebičnost je zrela za večnu osudu dolaskom Božijeg poslednjeg suda. Ovde se najveće postignuće Sotone suočava sa potpunom Božijom osudom. Vidimo dve strane jedne strašne i nepobitne istine.

Grešno bezumlje ponosno i uporno ističe kao svoj uspeh znake Božije neizbežne osude. U *7: 3* naš Gospod zapečati Svoj Narod. Đavo zapečati svoje žrtve u *13: 16*. Najposle, Bog naš pokazuje nama: Sotona je žigosan; ne može se sakriti niti uteći. Primećivao sam i čak i pratio brojne načine tumačenja ovog broja. Čudno je to: mnogi počnu ponavljanjem grešaka svojih prethodnika pa nadalje umnožavaju svoje tumačenje i primenu da bi uveličali svoju grupu ili svoju grešnu nauku.

Da li smo mi, vernici sadašnjeg naraštaja, wrlo plitki u proučavanju ovog Otkrivenja i lakomisleni u učenju Svetog Pisma? Da li smo mi još jedna vrsta

vrlo posvećeni odbrani vere u koju ne verujemo? Da li smo slični Atinjanima u Delima 17: 22? Da li sam ja suviše samopouzdan ako veslam suprotno nabujalim brzacima unaokolo? Da li sam slep ako zanemarim Reč da bih sledio svet?

Gospode Bože, Jedini Spasitelju svih vernih, molim TE, usmeravaj nas i čuvaj nas da budemo samo Tvoji, sasvim Tvoji i zavek Tvoji, u Hristu Sinu Tvom, Jedinom Spasitelju našem; da nam ON Jedini bude naš Gospodar.

U nekim tumačenjima i neodgovornim razgovorima primećujem da je broj očuvan kao i u mnogim prevodima Otkrivenja: šest stotina i šezdeset i šest – brojem označeno 666, ali u izgovoru je „6, 6, 6“. U Otkrivenju ne vidim trostruku šesticu; niti u celom Pismu. Šest stotina nije šest, nego sto puta šest. Šezdeset nije šest, već deset puta šest. Najposle šest nije isto što i šesto niti može biti isto kao šezdeset. Tražio sam kroz celo Pismo da nađem još negde šest stotina šezdeset šest.

Našao sam samo dva mesta. Ne tvrdim da su ta dva mesta jedina, isključiva i potpuna tumačenja tog broja. Verujem da su meni ta dva mesta pomogla da razumem značenje ovog broja. Molim vas, da i vi razgledate i javite mi vaše zapažanje i razumevanje. U Jezdri 2. je spisak Judejaca i sveštenika u povratku iz vavilonskog zarobljeništva. U 13. stihu broj potomaka Adonikama je bio 666, a njegovo ime prevedeno na naš govor je „uspon u sili“. U Nemiji 7. je sledeći spisak...

Među svima vraćenim u Judeju broj potomaka našeg judejskog brata Adonikama je porastao (na putu ili u Judeji) na 667. U 1. O Carevima 10: 14 i u 2. Dnevnika 9: 13 godišnji prihod cara Solomuna u zlatu iznosio je 666 talanata. Sledeće poglavlje u 1. O Carevima (11.) je neizmerno žalostan podatak: Solomunovi gresi. Te činjenice sačuvane su za nas u Reči Božijoj. U Luci 12: 10 i u Mateju 9: 3-45 naš Gospod Isus otkriva nam težinu krivice i veličinu osude hule na Svetog Duha.

Zadivljujuća je Reč našeg Nebeskog Oca: svaka reč je značajna, potrebna i korisna; nema viška niti beznačajnih delova; i to nas naš Veliki Učitelj

poučava u Mateju 5: 17-19. Osude našeg Boga su nam zapisane da nas upozore i da se čuvamo greha. Ako padnemo u greh nemarnosti, ponosa ili pobune, Reč Božija nas usmerava na pokajanje – povratak u milost našeg Oca i Očinsku blagodat u Hristu, Spasitelju i Gospodaru. Adonikam u ropstvu, imao je 666 potomaka.

U Obećanoj Zemlji – u Obnovi – naš Gospod dodaje mu još jedno dete i novi broj naslednika je 667. Da li može jedno jedino dete da pretstavlja veliku razliku? Kad je Jedno Jedino Dete Jedinorodni Sin našeg Svemoćnog Boga, razlika – sa Njim, ili, bez Njega - neizmerna je. Mi, grešno čovečanstvo; mi, pali rod Adamov, mi smo broj 666.

Taj Jedan blagodatni i blagosloveni Sin Blagoslovenoga moćan da nas izbavi od Sotone i on nas samih ON je broj 7, Jagnje Božije, naš Spasitelj, naš Car nad carevima i Gospodar nad gospodarima. ON ima moć i blagodat da nas učini državljanima Carstva. U Prvoj Knjizi 2: 1-3 Sin je savršeno ostvario Očinsko delo postanja; na potpuno zadovoljstvo Nebeskog Oca i milinu u Sinu.

Naš Nebeski Otac je blagoslovio ostvarenja Svog Sina i Njega je posvetio zanavek da bude naš beskrajni Mir (Efescima 2: 13-22). U 1. O Carevima 10: 14 car Solomun je na vrhuncu svoje slave i obilja Božijih blagoslova. 666 talanta zlata su ogroman znak Božijih blagoslova i blagostanja. Greh je Solomunov strašan pad. Bez pokajanja, greh je put smrti. U grehu osuda je neizbežna. Samo u Hristu je trajno spasenje i život večni.

U Mateju 12: 22-45 su mnoge osnovne pouke Jevanđelja... U stihovima 30 – 34 robovi aždaje potvrđuju svoju trajnu osudu svojim naporom da izjednače blagodat našeg Spasitelja sa opakim prevarama njihovog oca laži. Faraon je zloupotrebljavao strpljenje našeg Boga i prezirao sve opomene do sopstvene propasti u Crvenom Moru. Gospodnja milost i dobrotu vodi ka pokajanju (Rimljanima 2: 1-11).

U drugoj zveri su predstavljeni svaka nepravda i bezakonje, okrutnost, zloupotreba obespravljenih, mučno ropstvo; društveno, duhovno, duševno i intelektualno zlostavljanje od strane zlih vlasti i vladara. Razni drugi delovi vladanja zveri pokazuju se u pojedinačnom i porodičnom zlostavljanju jedne

ili više osoba, porodičnim ili grupnim nepravdama, zloupotrebi i zlostavljanju dece i maloletnika, ubistvima nerođene dece i zagađavanjem razuma od rođenja do smrti...

Svaki grešnik zverski razara sopstvenu dušu življenjem na putu u večni pakao. Mnogi grešnici žive kao u predvorju pakla. Od detinjstva sam slušao razna tumačenja nekih delova Otkrivenja; mnoga objašnjenja nisu sadržala duhovne poruke; mnogi objasne značenje u sitnim pojedinostima protiv drugih naroda, političkih ili verskih pokreta, masa, vođa ili vladara. Ograničavanje primene na neke grupe i razdoblja, smanjuje ispravnu primenu na naše vreme i celokupno čovečanstvo.

Obe zveri predstavljaju ljudsku pokvarenost, bezbožnost, odsustvo osećaja pravičnosti i sva zla kojima naš Zlotvor uspeva da zatruje srce i um grešnika. Trpljenje vernih učenika je privremeno a plodovi pobožnosti traju zauvek. Neuporedivo je Hristovo trpljenje, a takva je i Njegova pobeda. Zla vladaju ograničeno vreme. Božija pravda pobeđuje; Njegov sud je konačan. Otkrivenje nas obasjava Gospodnjim prisustvom usred trpljenja i otkriva da nikakvo zlo neće izbeći sud Božiji.

Svako delo i svo trpljenje u Ime Hrista, Božijeg Sina, obilno je nagrađeno. Svakodnevni život u Hristu obilno je nagrađen. On nas vodi u večnu slavu. Prezir Božije blagodati u Hristu, odbijanje Njegove milosti i uporna nepokornost – sve su to bezumni zločini protiv sopstvene duše. Dugujemo doživotnu vernost, večnu zahvalnost i obožavanje našem Nebeskom Ocu za Spasitelja – Hrista Isusa. On nas je otrgao iz kandži ovih zveri, iz tame, greha i smrti.

Mnoga bezbožna uređenja su pala; mnoga su zbrisana sa lica zemlje. Koliko imućnih ljudi su ostavili svo imanje bezumnim rasipnicima (1. Carevi 12.)? Smerni poklonici, verni svedoci, mučenici i revnitelji za Hrista primaju utehu i snagu već na samom bojištu, pobeđu u Hristu i večnu radost u slavi. I pored svih teškoća u toku našeg kratkog putovanja kroz ovaj svet, nema blagoslovenijeg, lepšeg življenja od života u Zajednici Gospodnjeg Duha.

Velika je milost našeg Oca, divan je Njegov otkup naših duša a Njegova izbavljenja su mnogobrojna. Ništa manje od cele večnosti potrebno nam je

za obožavanje našeg Oca i Spasitelja. *Psalam 103: 1-2* peva: *Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i sve što je u meni sveto ime Njegovo. Blagosiljaj, dušo moja, Gospoda, i ne zaboravljaj nijedno dobro što ti je učinio.* Progonstva nisu jedina vrsta pritiska na Narod Božiji: u mračnom svetu ovom proganjani smo na mnoge načine.

Bombardovani smo bezbrojnim prizorima grešnih strasti sračunatih na prikaz nemoralnosti i izopačenosti kao neodoljive privlačnosti prepune uživanja i spremne - na domaku svakog trenutka: „Samo pristani i sve je odmah tvoje!“ Jasno je da svih sedam glava odvratne aždaje neprestano kroje nove oblike gadosti. Robovi greha obavljaju namere svog gospodara koliko god uspešnije mogu.

Najgroznije strane opšte bezbožnosti su ukrašavane prurušenim izrazima kao 'sloboda govora', 'kulturno nasleđe' i 'biti otvoren, prirodno ko si i kakav jesi'. Zagađenost grehom prožima svaki sloj javnog i društvenog života a isti duh se bori da prodre u naš porodični život i ispuni ga. U poslovnim oglasima odmah pored uglednih poslova nalaze se 'veselje vraćanja' i 'uživanje raznih - gadosti'. Raskoš, strasti, rasipnički provod i nadmenost su uzdignuti na nivo idola.

Možemo se pitati šta je pristojno kad se sused ili stranac pojavi pred ulazom u naš stan: da li je dobar primer i pouka našoj mladoj i maloj deci da ljubazno pozovemo delimično obučenu osobu unutra, ili, da izađemo napolje, zatvorimo vrata za sobom da posetilac ne uđe unutra pa da skratimo susret koliko brže možemo. U susretu poznatih lica u javnosti da li je pozdrav u prolazu bolji od izbegavanja?

Zavidno poštovanje grešnih slasti je otvoreno a golotinja, sa izuzetkom jedne do tri tačke na ljudskom telu, je slavljena. Već sam primećivao neke vernike koji u njihovom poslovanju primenjuju više bezbožnosti nego otvoreni grešnici; i još tvrde da to čine radi pravičnosti da bi sačuvali svoju čistu savest i smirenost uma i srca. Pa sada, čiji znak takvi imaju? Da li je to pečat Božiji u 7. glavi, ili žig zverin u 16. stihu ove glave? Naše ponašanje i delovanje pokazuju naše državljanstvo.

Duhovni razum živi u Hristu; a telesno mudrovanje je u grehu. Tim

poplavama nametljive bezbožnosti Neprijatelj napada na naš um, srce i dušu. Đavo je pobeđen na polju nasilja, progonstva i krvoprolića, pa sada napada paljbom pravdanja zla i lažnih društvenih prava, lične slobode i kulturnog razvoja. Šta je naš stav po Jevanđelju usred takvog stanja i kretanja? U 12: 7-12 posta rat na nebu. U 11. stihu Gospodnji ratnici pobeđiše Zlotvora krvlju Jagnjeta i Rečju svog svedočanstva.

Kad aždaja i njene zveri prete progonstvima, zlostavljanjem, tamnicama i gubilištima, pravi borci ljube svog Gospoda više nego svoj život u telu. To je pobjeda Hrista! Vernost i uzdanje u našeg Spasitelja i Gospoda je naše svedočanstvo da smo oprani krvlju Jagnjeta. Življenjem u svetlosti Njegove Nauke, svedočenjem grešnicima našim primerom pobožnosti i pozivom na Put Spasenja, mi smo sjedinjeni sa našim Nepobedivim Vojskovođom. Tako smo pobjednici u Sinu Višnjega.

Naš Gospod nas vodi nekad kroz trpljenje, nekad kroz gonjenje, nekad kroz smrt, a uvek iz pobjede u pobjedu do večnosti. Svet može da nas izbegava, da nas smatra dosadnima, nepoželjnom okolinom, da nas ismejava. Spas nas vodi ka pobjedi. On Svoje nikad ne ostavlja i sabraće nas sve u Njegovoj večnoj slavi. Ako nas vodi kroz primirja i imovni napredak, kroz žestoke napade na um ili telo, kroz paljbu gadosti, laznih optužbi i nepravednih osuda, ON uvek vodi ka slavnoj pobjedi.

Protivimo se đavolu i pobeći ce od nas (Jakov 4: 7). Ne ljubimo svet ni što je na svetu. Ako ko ljubi svet, nema ljubavi Očinske u njemu. Jer sve što je na svetu, telesna želja, i želja očiju, i ponos života, nije od Oca, nego je od ovog sveta. I svet prolazi i želja njegov; a koji tvori volju Božiju ostaje doveka (1. Jovanova 2: 15-17). Istinska ljubav Božija u nama objavljuje Božijeg Sina celom svetu, jer Bog tako ljubi spasenje čovečanstva da je i Sina Svog Jedinorodnog žrtvovao.

Ni jedan koji Ga veruje ne propada, nego ima život večni (Jovan 3: 16). Ovo je svedočanstvo da nam je Bog dao život večni; i ovaj život večni u Sinu je Njegovom. Ko ima Sina Božijeg ima život; ko nema Sina Božijeg nema život. Znamo da smo od Boga i sav svet leži u zlu. Znamo da Sin Božji dođe, i dao nam je razum da poznamo Boga Istinitog, i da budemo u istinitom Sinu Njegovom Isusu Hristu. Ovo je Istiniti Bog i Život večni. Dečice! Čuvajte se od

neznaboštva. Amin (1. Jovanova 5: 11, 12, 19. i 21.).